

[Ch. Petersen.]

Takster for Befordring af Personer og Gods vil nok blive modtaget af Befolkningen med blandede Følelser. Der kan ikke være Tvivl om, at Prisforhøjelser ikke er velsete, og at Tiderne nu er strenge for overordentlig mange Mennesker. Alligevel tror jeg, vi maa erkende, at de Takstforhøjelser, der her er Tale om, er uundgaaelige, i hvert Fald dersom ikke Skatteyderne skal paalægges nye store Skatter til Dækning af det meget store Underskud, der uden de foreslaaede Takstforhøjelser vilde fremkomme paa Statsbanernes Regnskab. Det vilde ikke være rimeligt at paalægge de Skatteydere, som kun i ringe Grad benytter Banerne, saa store Byrder til Dækning af andres Befordringsudgifter, Statsbanernes Indtægter maa staa i et vist rimeligt Forhold til de strengt nødvendige Udgifter. Der var en Tid, hvor man endog krævede, at Statsbanerne skulde forrente og amortisere hele Anlægskapitalen, hvad jeg var klar over vilde være en Umulighed, under alle Omstændigheder i det Omfang, som det i 1925 blev krævet af Lovgivningsmagten. Vi har derfor maattet mildne Kravet om Forrentning og Afskrivning meget betydeligt, men alligevel har Statsbanerne ikke været i Stand til at præstere den forudsatte Forrentning uden betydelige Tilskud fra Statskassen. De Takstforhøjelser, som Lovforslaget forudsætter, vil heller ikke ændre dette Forhold, vi maa vedblivende regne med, at Statsbanerne skal have betydelige Tilskud fra Statskassen for at kunne opnaa Balance paa Regnskabet.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at Brændselspriserne alene siden 1. September i Fjor er steget med 28 Mill. Kr. og Lønningerne med ca. 7 Mill. Kr., altsaa tilsammen 35 Mill. Kr. aarlig, hvortil yderligere maa lægges Stigningen i Tiden fra 1931 til Krigens Udbrud, som er opgjort til at andrage ca. 15 Mill. Kr. eller med andre Ord forøgede Udgifter paa tilsammen mere end 50 Mill. Kr. aarlig.

Det foreslaas, at Takstforhøjelsen skal være 25 pCt. saavel for Personer som Gods og levende Dyr. Forhøjelsen er beregnet at ville indbringe Statsbanerne ca. 32 Mill. Kr., hvortil kommer $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Postvæsenet skal betale mere for de Ydelser, Statsbanerne præsterer for Postvæsenet. Nu hørte vi imidlertid, at den højtærede Trafikminister var i Tvivl om, hvorvidt det vilde blive muligt med den Virksomhed, der er at udføre for Postvæsenet for Tiden, at opnaa denne Forhøjelse paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det fremgaar tillige af Opgørelsen over Ud-

gifterne og Prisstigningen, at den foreslaaede Takstforhøjelse, til Trods for at det maa siges at være et stort Beløb, det drejer sig om, ca. 32 Mill. Kr., alligevel ikke tilnærmelsesvis er i Stand til at dække de stigende Udgifter og egentlig burde være større end foreslaaet. Der bliver altsaa stadig Tale om et betydeligt Tilskud fra Statskassen, for at det skal blive muligt at opnaa Balance paa Regnskabet.

Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg ikke komme nærmere ind paa, dem har den højtærede Trafikminister omtalt meget udførligt, og de fremgaar i øvrigt ogsaa af Bemærkningerne til Lovforslaget. Dog vil jeg gerne udtale, at det staar for mig saadan, at det utvivlsomt maa blive modtaget med Glæde i Befolkningen, at Lovforslaget ogsaa stiller visse Forbedringer i Udsigt. Navnlig gælder det Forlængelsen af Dobbeltbilletternes Gyldighedstid fra 8 til 16 Dage, ikke blot i Sommerhalvaaret, men hele Aaret, dernæst Forhøjelsen af Aldersgrænsen for Børn fra 10 til 12 Aar og — ikke at forglemme — de nye, billige Weekend-Rejser i Stedet for de billige Søndagstog. Alt dette maa siges at være Forbedringer, der nok skal vække Tilfredshed hos det rejsende Publikum.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse her i Tinget.

Stensballe: Som den højtærede Minister lige har gjort Rede for, og saaledes som det ogsaa er omtalt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, er der gaaet adskillige Aar, i hvilke Statsbanerne ikke gennem Takstforhøjelser har faaet Udledning for Udgiftsstigningen, der i Henhold til Bemærkningerne til Lovforslaget navnlig skyldes Lønningslove, Regulering af Tjenestetid og Ferier og saa naturligvis de Stigninger, der har været i Kulpriser og Materialepriser. For Tiden før Krigens Udbrud er disse Stigninger opgjort til et Beløb af 14—15 Mill. Kr. aarlig, men siden September Maaned oplyses det, at der er kommet adskilligt større Udgifter til, saa at der i det Halvaar, der er gaaet siden den Tid, endnu mindre har kunnet opnaas den Balance, som gerne skulde opnaas.

I Betænkningen fra den i 1924 nedsatte Administrationskommission var det foreslaaet, at man skulde søge en saadan driftsmæssig Tilpasning af Statsbanerne, at de kunde bære deres egen Drift og tillige Forrentningen af de nedskrevne Anlægssummer, men det har vist sig, at det ikke